

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 355/2025
15.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., против туженог СЗТР „АА“ ПР ББ, ..., чији је пуномоћник Марко Милановић, адвокат из ..., ради дуга, вредност спора 668.317,00 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2216/23 од 19.02.2025. године, у седници одржаној дана 15.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2216/23 од 19.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2216/23 од 19.02.2025. године одбијена је жалба туженог, као неоснована и потврђена пресуда Привредног суда у Краљеву П 335/22 од 14.02.2023. године, којом је дозвољено објективно преиначење тужбе тужиоца, обавезан тужени да тужиоцу, на име накнаде за коришћење путног земљишта државног пута за период 01.06.2021. - 30.06.2022. године, исплати 668.317,00 динара са законском затезном каматом на износе од по 51.409,00 динара и обрачунатом у периоду почев од 16.07.2021. - 16.07.2022. године, до исплате те обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 130.321,00 динар.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију по основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11...10/23 – др. закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана,

односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

У овој правној ствари тужилац је јавно предузеће које је основано Одлуком Владе РС као носилац овлашћења управљача државних путева, а тужени обвезник ове накнаде на основу чињенице да се објекат туженог у коме тужени врши своју делатност налази поред јавног пута при чему тужени део површине путног земљишта користи за прилаз свом објекту. Из наведених разлога, нижестепени судови су сматрали да је тужбени захтев основан, па су применом члана 186. став 1. тачка 4. Закона о накнадама за коришћење јавних добара и члана 262. Закона о облигационим односима, усвојили преиначени тужбени захтев за исплату 668.317,00 динара са законском затезном каматом на специфициране износе и почев од датума ближе опредељених у ставу другом изреке првостепене пресуде. Износ накнаде који је утврђен током поступка тужени није оспоравао.

Ревизија изјављена по основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку може се изјавити искључиво због погрешне примене материјалног права која је такве природе да изискује ново тумачење права, разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе уколико је судска пракса о предметном правном питању неуједначена. Суштински, ревидент износи своје виђење чињеничноправних појединости конкретног случаја, односно оспорава чињенично стање услед погрешне оцене доказа – налаза и мишљења судског вештака геодетске струке, што се не може прихватити као релевантан основ да се дозволи одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној. Посебна ревизија служи као изузетно и крајње правно средство, чији циљ није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревидент не наводи ниједну судску одлуку која би се заснивала на истој или сличној чињеничноправној ситуацији у прилог неуједначености судске праксе, па нема потребе за уједначавањем судске праксе. Не постоји потреба ни за разматрањем питања од општег интереса, питања у интересу равноправности грађана, нити за новим тумачењем права.

Како се ревизијом туженог не указује на правно релевантне разлоге за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, нити су испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку да би се дозволило одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 ... 10/23 – др. закон) и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу 15.07.2022. године. Тужба је преиначена 21.12.2022. године. Вредност предмета спора ревизијом побијаног дела на дан преиначења тужбе износи 668.317,00 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, ако не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП је прописано да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, Врховни суд налази да изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. истог закона није дозвољена.

Из наведених разлога применом члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић